

شناخت قرآن ۲۵

غُلُّوا مَبَالِغَهُمْ

خداوند در آیه ۷۷ مائده سوره میفرماید:

لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ، دَلَّاتِيبُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ، وَأَضَلُّوا كَثِيرًا وَضَلُّوا عَنْ سُبُلِ

بناحق در دینتان غللو نکنید، داز در خواه عده ای که قبله گراشته اند و عده زیادی را گمراه کردند و از راه راست منحرف شدند پیروی نکنید.

مردم طبیعتاً از غللو یعنی مبالغه گوئی و گزاف گوئی و اغراق گوئی نوشتن می آید، لابد دیده اید که افراد وقتی از چیزی نوشتن می آید یا از چیزی بدشان

می آید در بیان آن افراط و غلو میکنند. مثلاً وقتی از کسی نوشتن می آید سعی میکنند تمام صفات خوب حتی فوق بشری را به او بدهند و کلیه صفات بد را از

او دور کنند، دوست دارند دیگران هم با آنها همصدا شوند و حرف آنها را تایید کنند و کوچکترین عیب و صفت بدی از او نگویند. بعکس وقتی از کسی بدشان

بیاید سعی میکنند کلیه صفات بد را به او نسبت دهند و هیچ صفت خوبی را در او نبینند؛ و دیگران هم با آنها همصدا شوند در این بدگوئی از آنها هم سبقت گیرند.

دیده اید که میگویند او فرشته است، شیطان است، خدا است، همه چیز امید بند. زدن ترین فرد عالم است. همان در حرفهای خود عدالت را رعایت نمیکنند.

خداوند افراد را متوجه این روحیه انسانی میکند و آنها را از اینکار بر حذر میدارد. چون این روحیه باعث بت سازی یا در نتیجه تفرقه ها و اختلاف ها میشود. چون

هر کس را دانستند واقعی و غیر خواه واقعی معرفی میکنند و با غلو و مبالغه و گزاف گوئی او را بالا و بالا و بالا و بالا تر میبرند بطوری که نقطه او است که همه چیز امید بند و

و خالی از کوچکترین شبهه است و نظر او مثل وحی الهی است و شک و شبهه ای در درستی نظر او وجود ندارد. با این مبالغه گوئی است که هر کس را می بیند و

می شود و فرقه ها بوجود می آید افراد هر فرقه ای حاضر نیستند که به حرفهای فرقه دیگر گوش کنند و از اسم آنها هم بدشان می آید. در صورتیکه اصلاح جهان احتیاج

به تفکری و همکاری و هماهنگی افراد دارد. و این روحیه سبب جدائی دینداران و اصلاح طلبان از هم میشود و میدان را برای یک تازی افراد فاسد باز میکند.

خداوند در آیه ۵۱ تا ۵۳ مؤمنان سوره میفرماید:

يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ، وَاعْمَلُوا صَالِحًا، إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ

ای پیغمبران از خوردنی های پاک بخورید، و کار صحیح بکنید، من از کارهای که میکنید کاملاً اطلاع دارم.

وَإِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ، أُمَّةً وَاحِدَةً، وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ

و این است ثابت؛ یک است؛ و من صعب خبیر شایستم؛ از ما فرمائی من بر خدایانیت.

فَنَقُطِعُ رَوْحَهُمْ نِسْفَ الْجَبَلِ لَعْنَةُ اللَّهِ لَكُمُ الْيَهُودُ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ

ولی مردم کار ایشان را این خوششان آمدند که کردند و از هم جدا شدند و هر بسته ای به عقاید خود در خوش استند.

چون فقط آنچه شنیدند عقاید یک طرفه و پر از غلو و مبالغه و از انگیختن اعتقاداتی است که به آنها تلقین شده و معلوماتی غیر از آن ندارند معوماتی که بر از ابهام و تصور دکان است. ولی با این معومات غلط و ناقص مسائل نگاه میکنند و در نتیجه عقاید خود را درست میدانند و دیگران را در اشتباه تصور میکنند.

خداوند در آیه ۱۱۱ تا ۱۱۳ بقره موره میفرماید:

قَالُوا لَنْ نَدْخُلَ الْجَنَّةَ أَلَمْ نَكُنْ مِنْ قَبْلِهِ نَفْسًا نَاجِيَةً ۗ قُلِ الْيَهُودُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَسْأَلُكُمْ بِالَّذِينَ أُكْفِرُوا بَعْضُهُمْ بِالَّذِينَ أُكْفِرُوا بَعْضُهُمْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ قَوْلٌ حَكِيمٌ

یهودیان گفتند: بیچسبیم جز یهودیان وارد بهشت نمیشود. و سبیمان گفتند کسی غیر از سبیمان به بهشت نمیرود.

این تصور و آرزوی آنهاست. بگو اگر راست میگوید لیدقان را بیاورید.

بَلَىٰ مَنْ يَسْلَمُ وَجْهَهُ لِلَّهِ ذَا مِثْقَلِ ذَرَّةٍ مِّنْهُ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَلَنَجْزِيَنَّهُ أَجْرًا عَظِيمًا ۚ وَلَا يَخُوفُ عَلَيْهِمْ وَاوَّلَهُمْ كَفْرًا كَيْفَ كَفَرُوا

آری هر کسی خود را تسلیم الله کند و بگو کار باشد پادشایش پیش صاحب جبارش محفوظ است، نه ترسی دارد از غصه ای.

قَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصَارَىٰ عَلَىٰ شَيْءٍ قَالَتِ النَّصَارَىٰ لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلَىٰ شَيْءٍ

یهودیان گفتند سبیمان دین و پاداشی ندارند؛ و سبیمان گفتند یهودیان دین و پاداشی ندارند.

وَهُمْ يَقُولُونَ الْكُتَابُ كَذِبٌ ۚ قُلِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ

در صورتیکه آنها کتاب دینی خود را میخوانند. افراد پیدایش نیز عین حرف آنها را میزنند.

مشافهه مسلمانان نیز با وجود اینکه این مطلب در کتابان است، همین حرف را میزنند. چون کتاب دینی خود را نخوانده اند و از آن اطلاعی ندارند. یا اگر خوانده اند و میدانند

آن را لکنان میکنند و دیگران نمیکنند. چون تصعب و خود پسندی یا دکانداری چشم آنها را بسته است. البته این افراد را تنها دیگران را قبول ندارند بلکه فرقه های دیگر دین خود

را هم قبول ندارند و میگویند آنها هرگز به بهشت نمیروند. و «جای آنها جهنم است» ولی خداوند میفرماید: «لَا يَخُوفُ عَلَيْكُمْ صَبَابُ السَّمَاءِ وَلَا زُلُزُلَةٌ فِي الْيَمِينِ وَلَا فِي الْأَيْمَانِ وَلَا حَوْلَ السَّرَائِرِ»